

Effektive læger i Kina: 30-40 patienter på en formiddag

Hvor tager en akupunktør hen for at dygtiggøre sig indenfor sit erhverv?

Til Kina, selvfølgelig, og netop hjemvendt fra en fagrelateret rejse til Kina har den vejlensiske akupunktør Birthe Svendsen med klinik i Fredericiagade sendt os en rejseberetning i to afsnit, hvoraf det sidste følger her.

Af Birthe Svendsen, akupunktør i Vejle

Vi er nu kommet i gang med studieturens formål: At følge professorer på et Universitetshospital i det vestlige Kina, millionbyen Chengdu og at suge deres viden til os indenfor akupunktorens specialer.

Et indblik i det kinesiske sundhedsvæsen er en oplevelse udover det sædvanlige. Tre og tre følger vi danske akupunktører forskellige professorer i deres behandlinger af patienter. De fleste professorer vi har fulgt er +/- 70 år, og de har en høj og effektiv arbejdsmoral, må man sige. De har 10-15 patienter i gang hele tiden. Så de klarer 30-40 patienter på en formiddag. Udover at stikke en masse nåle i patienterne, behandler de også med sugeskopper, rygende cigarer på spidsen af nåle, massage, vejledning og urtemedicin. Deres viden, erfaring og behændighed er imponerende, og de deler gladelig ud af det hele.

Skalp-akupunktur

Vi følger arbejdet på hospi-

talerne om formiddagen, undervises af professorerne om eftermiddagen, så dagene er fuldt optaget. Noget af det, som jeg har taget til mig er skalp-akupunktur, hvor nåle sættes under huden i kraniet. Sikke nogle resultater, vi kunne iagttage. Et andet system, hvor man trykker på kraniet, Pestle, er også effektivt og passer fint til en dansk klinik.

Samtaler med patienterne foregår i et fælles forum, hvor alle følger med - og indimellem deltager medpatienter og pårørende aktivt i samtaler om private forhold. Det er kun os danskere, der kunne savne et afskærmet rum til det.

Professorerne har fire-fem kinesiske studerende eller uddannede akupunktører hos sig, men det er professoren, som bestemmer og udfører langt det meste af behandlingerne. Hjælperne kan tage nålene ud, og evt. at sætte nåle under anvisning af professoren.

I hospitalets forhal hænges billeder af alle behandlede læger med kort beskrivelse af deres erfaringer og spidskompetencer. Når folk kommer til behandling, fin-

der de den læge, som de mener kan hjælpe dem. Det betyder, at de mest populære har så rigeligt at se til.

Når patienten har fundet frem til lægens afdeling, stilles diagnosen, og han afregner ved hospitalets betalingsluge. Se, det kunne minde lidt om den måde, som den alternative sektor fungerer i Danmark. Her er det hjemmesider og venners anbefalinger, der hjælper til afklaringen.

Fysisk og psykisk

Kineserne henvender sig med alverdens fysiske og psykiske problemstillinger. Måske kommer de blot for at holde energien oppe, indstille kroppen til årstidens udfordringer og holde optimal balance i kroppen. Mange kommer med problemer i bevægeapparatet, smerter, stress, migræne, øre- og øjenproblemer. Overraskende for os var, at ansigtsslammer var så udbredte, fra barn til olding - hvilket er ret sjældent i DK, med mindre man har haft en blodprop eller hjerneblødning. Som sundhedsplejerske er børn aktuelt, og her har kineserne ikke det forbehold, som

Professor i gang med arbejdet.

danskere. De ved, hvor effektivt det virker på børn, små som store.

Mange patienter har pårørende med. Professorerne har to mindre behandlingsrum på 10 - 12 m² og et mindre forkontor, hvor journalerne optages. Når vi er tre danske studerende plus en tolk, er der trængsel i de små rum. Man kan være 20 i et sådant rum. Vi får lov at komme i første række, så vi kan følge bedst muligt med.

Jeg har også fået behandlinger, det er jo en enestående chance for at prøve "medicinen" på egen krop.

Patienter på alle sider

Alle vi danskere har fundet noget ved vores helbred, som kunne forbedres. At mærke metoder og teknik, lærer man også meget af! Jeg ligger også i behandlingsrummet med medpatienter på hver side - omgivet af danske og kinesiske studerende. Hmm.

Urtemedicin er et kapitel helt for sig. På et besøg på et urtemarked bliver vi introduceret til meget eksotiske ingredienser. Så da jeg også skal prøve dette, forvisser jeg om, at min urteblanding

udelukkende er fra planteriget. Jeg har svært ved at forene mig med tanken om at indtage tørrede krybdyr, larver og biller. Så jeg overvåger blandingen efterhånden som den tager form på apotekets disk.

Øjne i fingrene

Da jeg ikke er kendt med tilberedningen af urtemedicinen, som alle kinesere jo er, så koger apoteket urteblandingen for mig, og jeg får den udleveret som varme afkog i små portionsposer. Den er så bitter, at det snører sig sammen hele vejen ned gennem mit tarmsystem!

Kineserne tilbyder alverdens serviceydelser på gader og stræder: Fod- og kropsmassager, noget for ansigt, hår, negle og hvad ved jeg. Tilbud som vi valfarter til i vores sparsomme fritid. Jeg har fået massage af en blind, det følte, som havde han øjne i fingrene. Det var fantastisk. Man går lige ind fra gaden, stole og brikse er anbragt på stribe i små rum, og gadelivets liflige lyde blander sig til en sød, rolig og tryk atmosfære med den livlige snak, som massørerne indbyrdes leverer.

Jeg får fodmassage/zone-terapi behandling, tror det er velvære, jeg går ind til. Men langt det meste af tiden hang jeg oppe under loftet. Heldigvis var der ikke så højt til loftet - og derved ikke så dybt at falde. Jeg glæder mig i mit stille sind over, at det er akupunktur, jeg tilbyder, den smerte der påføres er jo ingenting sammenlignet med dette!

Ren luft

Jeg mister min mobiltelefon. En må ha taget den op af rygsækken. Jeg bliver opfordret til at anmelde det på den lokale politistation, og det bliver et halvdagsprojekt! Heldigvis har jeg en engelsktalende tolk, som hjælper mig. Ordensmagten afhenter os på hotellet, og vi kører til stationen. Et ydmygt lille hus i en baggård. Her sidder en skævejlet uniformeret kineser og skriver alt ned til mindste detalje - fem siders rapport. Vi gennemgår ruten, hvor det kan være sket og bagefter kører vi den igennem i politibilen, hvis standard minder om de godt nedslidte taxaer. Og jeg troede, det var for lille en sag til, at de ville tage sig af det!

For resten er taxaer meget billige, man kan køre i en halv time for 15 kr. Næsten halvdelen af bilerne er disse små grønne køretøjer. For at begrænse personbilismen, er der en-to dage om ugen, hvor man ikke må køre i egen bil. Reguleret efter indregistreringsnummeret. I gaderne ser vi stort set ingen lastbiler, det bringes til byen om natten eller transporteres på pick-upper eller cykler. Og luften på vejene kan frit inhaleres. Se, det lyder ikke som det, vi ellers hører fra Kina.

Jeg er meget meget træt, da jeg kommer hjem til Vejle igen, efter fire uger i et højt tempo, spækket med faglige, kulturelle og sociale oplevelser. Nu skal jeg hjem og indføre megen af den nye viden i min klinik i Fredericiagade.

Behandlingerne kan godt være lidt voldsomme.

Når der er restriktioner på bilkørslen, må man ty til andre transportmidler.